

нитѣ два сѫда имамъ единъ свѣстенъ доходъ, ала той се дѣлжи не на почвата, а на готовата храна, която сме прибавили въ сѫдоветѣ. Сѫщото нѣщо бихме получили, ако постѣжимъ така съ чистъ съвсемъ безплоденъ пѣсъкъ.

* * *

Химическото изследване на тая почва показва, че тя е еднакво, дори по-богата съ хранителни соли за растенията, както и обработената почва въ сѫщото място. На що тогава се дѣлжи толкова слабото плодородие на цѣлината? Въ друга една книжка на сп. „Народна цѣлина“* говорихме за „невидимите помощници на земедѣлца“. Който е прочелъ тая книжка, той изведнажъ ще разбере, че въ цѣлината липсва животъ — животът на милионите бактерии, които неуморно работятъ за преработване на минералните сили въ такъвъ видъ, въ какъвто може да ги възприеме растението.

Богата е цѣлината съ минерални соли, ала тия соли сѫ недостъпни за растенията, докато не преминатъ презъ работилницата на бактериите. А бактериите не намиратъ добри условия за животъ въ цѣлината. Тя е всѣкога по-сбита отъ ораната земя, следователно въздухътъ има слабъ достъпъ въ нея. Провѣтряването става слабо. Влагата, която е много необходима за бактериите, въ цѣлината винаги е по-малко, отколкото въ ораната земя.

^{*}) Книжка 4-а отъ год. II на „Народна цѣлина“.